

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci projednal v neveřejném zasedání, konaném dne 29. listopadu 2018, odvolání **obžalovaného Tomáše GXXXXX**, narozeného XXXXX v XXXXXXXX, trvale bytem XXXXXXXX XXX, XXXXXXXX XXX XXXXXXXX, a **státního zástupce** proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 14.12.2017, č. j. 40 T 4/2015-4789, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání státního zástupce a obžalovaného Tomáše GXXXXX se podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c) tr. ř. napadený rozsudek zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 tr. ř. se věc vrací soudu I. stupně.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 14.12.2017, č. j.40 T 4/2015-4789, byli obžalovaní Daniel Exner, Marek Klimeš, Tomáš GXXXXX a Ing. Tamara HXXXXX podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěni obžaloby pro skutek spočívající v tom, že:

1) Tomáš GXXXXX jako revizní technik ev. č. 5061/7/07/R-EZ-E2A,

- dne 12.11.2010 vyhotovil nepravdivou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. 059/2010, s předmětem a místem revize - revidovaný objekt 1. Blok - fotovoltaické elektrárny 1,1 MW, v k.ú. Petrovice u Borovan - vývody z TR1, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP -TR1, kterou předal dne 29.11.2010 společnosti FVE Petrovice, a.s.,

- dne 15.11.2010 vyhotovil nepravdivou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení č. 058/2010 s předmětem a místem revize - revidovaný objekt 2. Blok - fotovoltaické elektrárny 1,088 MW, v k.ú. Petrovice u Borovan - vývody z TR2, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP -TR2, kterou předal dne 29.11.2010 společnosti FVE Petrovice, a.s.,

- dne 24.11.2010 vyhotovil nepravdivou Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení (dále jen revizní zpráva) č. 057/2010 s předmětem a místem revize - revidovaný objekt 3. Blok - fotovoltaické elektrárny 1,12 MW, v k.ú. Petrovice u Borovan - vývody z TR3, včetně rozvaděčů RF, RP a HRP -TR3, kterou předal dne 29.11.2010 společnosti FVE Petrovice, a.s.,

přičemž do revizních zpráv uvedl nepravdivé údaje o celkovém výkonu bloků 1, 2 a 3 dané elektrárny ve výši 3,308 MW a závěr, že zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu, ačkoliv věděl, že fotovoltaická elektrárna společnosti FVE Petrovice, a.s., v Petrovicích u Borovan není dokončena a schopna provozu, přičemž ve skutečnosti byla schopna provozu až 28.2.2011 s omezeným výkonem pouze 2 MW; zároveň věděl, že tyto zprávy o výchozích revizích budou použity jako podklady pro Energetický regulační úřad, Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava, (dále jen ERÚ), k vydání licence na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010 a byl si vědom skutečnosti, že bez uvedení celkového výkonu 3,308 MW ve zprávách a potvrzení bezpečnosti zařízení by ERÚ licenci nevydal,

čímž vědomě umožnil Danielu Exnerovi a Marku Klimešovi získat neoprávněně licenci pro společnost FVE Petrovice, a.s., na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010, a to na základě rozhodnutí ERÚ ze dne 3.12.2010, č. 111017178, které nabylo právní

moci dne 6.12.2010; zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s., dne 30.12.2010 tak vznikl společnosti FVE Petrovice, a.s., neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost FVE Petrovice, a.s., neoprávněně obohatila o částku nejméně 160.879.340 Kč na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s., která by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti FVE Petrovice, a.s., byla způsobena primárně společností E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, škoda ve výši 15.450.611 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnosti E.ON Energie, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, a v období od 1.1.2013 do 31.12.2013 ve vztahu ke společnosti FVE Petrovice, a.s., byla způsobena primárně společností E.ON Energie, a.s., škoda ve výši 7.928.010,70 Kč; celkem pak včetně částek odpovídajících odvodu tzv. solární daně byla jen za období roků 2011 až 2013 poškozeným způsobena škoda ve výši 43.880.707 Kč;

2) Ing. Tamara HXXXXX jako vedoucí Stavebního úřadu Městského úřadu v Borovanech provedla dne 5.11.2010 kontrolu fotovoltaické elektrárny společnosti FVE Petrovice, a.s., v Petrovicích u Borovan, o této kontrole vyhotovila protokol a následně dne 15.11.2010 vydala Rozhodnutí k předčasnému užívání stavby č. j. MěÚ/SÚ/2554/2010/HL, kterým povolila předčasné užívání stavby "Fotovoltaická elektrárna část I. obsahující blok trafostanice č. 1, 2, 3 a rozvodna VN", přičemž v odůvodnění rozhodnutí uvedla nepravdivé informace, že kontrolní prohlídka proběhla dne 5.11.2010 a bylo zjištěno, že stavba je provedena podle projektové dokumentace ověřené stavebním úřadem; dne 24.11.2010 pak vydala pod č. j. MěÚ/SÚ/2554-1/2010/HL Usnesení o opravě zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení a opravila název stavby na "Fotovoltaická elektrárna - část I. obsahující blok trafostanic č. 1, 2, 3, rozvodna VN, fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkovém výkonu 3,3 MW", ačkoliv ve skutečnosti ještě dne 15.11.2010 byly na konstrukcích pro solární panely namontovány solární panely toliko v počtu 201 ks z celkového počtu 19.296 ks a stavba nebyla provedena podle projektové dokumentace;

dne 17.12.2010 vydala rozhodnutí o I. Povolení k předčasnému užívání pro stavbu "Fotovoltaická elektrárna - část II. obsahující blok trafostanice č. 4, fotovoltaické panely s NN rozvody a měnič o celkovém výkonu 1,1 MW, II. Povolení zkušebního provozu pro stavbu "Fotovoltaická elektrárna - část I. obsahující bloky trafostanice č. 1, 2, 3, rozvodny VN, fotovoltaické panely s NN rozvody a měniči o celkovém výkonu 3,3 MW, ve kterém nepravdivě uvedla, že při kontrolní prohlídce dne 17.12.2010 stavební úřad zjistil, že stavba je provedena podle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení, ačkoliv ve skutečnosti blok č. 4 nebyl nikdy dokončen a k danému datu nebyly dokončeny ani bloky č. 1, 2 a 3,

tímto způsobem Ing. Tamara HXXXXX záměrně vykonala svoji pravomoc v rozporu s ustanovením § 133 odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, podle kterých stavební úřad provádí kontrolní prohlídku rozestavěné stavby a zjišťuje zejména, zda je stavba prováděna podle ověřené dokumentace nebo ověřené projektové dokumentace; takto jednala s úmyslem způsobit škodu a zároveň tím opatřit neoprávněný prospěch společnosti FVE Petrovice, a.s.,

a s vědomím, že její rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby bude v řízení u ERÚ použito jako podklad pro udělení licence pro společnost FVE Petrovice, a.s., na výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů ještě v roce 2010, když na základě rozhodnutí ERÚ o udělení licence ze dne 3.12.2010, č. 111017178, které nabylo právní moci dne 6.12.2010, a zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s., dne 30.12.2010 vznikl společnosti FVE Petrovice, a.s., neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost FVE Petrovice, a.s., neoprávněně obohatila o částku nejméně 160.879.340 Kč na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s., která by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti FVE Petrovice, a.s., byla způsobena primárně společnosti E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, škoda ve výši 15.450.611 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společnosti E.ON Energie, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, a v období od 1.1.2013 do 31.12.2013 ve vztahu ke společnosti FVE Petrovice, a.s., byla způsobena primárně společnosti E.ON Energie, a.s., škoda ve výši 7.928.010,70 Kč; celkem pak včetně částek odpovídajících odvodu tzv. solární daně byla jen za období roků 2011 až 2013 poškozeným způsobena škoda ve výši 43.880.707 Kč;

3) Marek Klimeš jako místopředseda představenstva společnosti HHI KOMEX, a.s., (zhotovitel) a **Daniel Exner** jako předseda představenstva společnosti FVE Petrovice, a.s., (objednatel) podepsali nepravdivý Předávací protokol s datem 12.11.2010, podle kterého mezi uvedenými společnostmi byly předány mj. konstrukce s upevněnými fotovoltaickými panely instalovaného výkonu 3,3 MW s tím, že potvrzovali předání podstatné části díla bez konečných terénních úprav umožňující bezpečný provoz FVE Petrovice u Borovan s výkonem 3,3 MW instalovaných fotovoltaických panelů, ačkoliv věděli, že FVE Petrovice u Borovan nebyla k tomuto datu dokončena ani zčásti a že předávací protokol bude podkladem pro vydání licence na ERÚ,

tímto způsobem Marek Klimeš a Daniel Exner za přispění Tomáše GXXXXX záměrně uvedli v omyl ERÚ a Daniel Exner prostřednictvím zmocněnce zajistil doručení uvedeného předávacího protokolu jakož i nepravdivé revizní zprávy Tomáše GXXXXX a nezákonného rozhodnutí o povolení předčasného užívání stavby Ing. Tamary HXXXXX dne 18.11.2010 ERÚ a na jejich základě rozhodl ERÚ dne 3.12.2010 o udělení licence na výrobu elektřiny č. 111017178 s nabytím právní moci dne 6.12.2010 pro společnost FVE Petrovice, a.s., a zároveň díky provedení tzv. prvního paralelního připojení k distribuční soustavě společnosti E.ON Distribuce, a.s., dne 30.12.2010 tak vznikl společnosti FVE Petrovice, a.s., neoprávněný nárok na garantovanou výkupní cenu pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2010 ve výši 12.150 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let oproti výkupní ceně pro výrobu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 ve výši 5.500 Kč za vyrobenou MWh po dobu 20 let, čímž v průběhu následujících 20 let by se společnost FVE Petrovice, a.s., neoprávněně obohatila o částku nejméně 160.879.340 Kč na úkor společnosti E.ON Distribuce, a.s., která by však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektrické energie ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních

distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky s tím, že jen za období od 1.1.2011 do 31.12.2012 ve vztahu ke společnosti FVE Petrovice, a.s., byla způsobena primárně společností E.ON Distribuce, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, škoda ve výši 15.450.611 Kč; dále vzhledem k legislativní změně, a to nabytí účinnosti zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie, od 1.1.2013 vstoupila do práv poškozeného společností E.ON Energie, a.s., se sídlem F.A. Gerstnera 2151/6, 370 49 České Budějovice, a v období od 1.1.2013 do 31.12.2013 ve vztahu ke společnosti FVE Petrovice, a.s., byla způsobena primárně společností E.ON Energie, a.s., škoda ve výši 7.928.010,70 Kč; celkem pak včetně částek odpovídajících odvodu tzv. solární daně byla jen za období roků 2011 až 2013 poškozeným způsobena škoda ve výši 43.880.707 Kč;

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. ř. byli poškozeni společnost E.ON Energie, a.s., IČO: 26078201, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice, a společnost E.ON DISTRIBUTCE, a.s., IČO: 28085400, se sídlem F. A. Gerstnera 2151/6, České Budějovice 7, 370 01 České Budějovice, odkázání se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Proti tomuto rozsudku si podali odvolání ve lhůtě vymezené v ustanovení § 248 odst. 1 tr. ř. státní zástupce a obžalovaný Tomáš GXXXXX.
3. V písemném vyhotovení svého opravného prostředku, který směřuje proti výroku o vině, státní zástupce napadá rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14.12.2017, č. j. 40 T 4/2015-4789, pro nesprávnost výroku o vině, kterým byli obžalovaní Daniel Exner, Marek Klimeš, Tomáš GXXXXX a Ing. Tamara HXXXXX zproštěni obžaloby z důvodů uvedených v § 226 písm. b) tr. ř. Vada napadeného výroku o vině spočívá dle státního zástupce v nesprávném právním názoru neslučitelném s názorem zastávaným dosavadní soudní praxí v trestních věcech, jakož i se závěry Nejvyššího správního soudu, a dále v nesprávném hodnocení důkazů, respektive extrémním rozporu mezi obsahem provedených důkazů a skutkovými zjištěními soudu. Dle odvolatele je projednáváný případ takovým případem, ve kterém je podvodné jednání obžalovaných mimořádně přesvědčivě doloženo zajištěnými důkazy, a jeho označení za trestné by zdánlivě nemělo činit zásadní potíže. S vysloveným zprošťujícím rozsudkem Krajského soudu v Brně se nelze ztotožnit, neboť je neslučitelný mimo jiné s pravomocným odsouzením obžalovaných Vladimíra ČXXXXX, Ing. Jana HXXXXX a bratrů ZXXXXXX rozsudkem Vrchního soudu v Olomouci, sp. zn. 5 To 56/2016, za klamavé jednání v případě fotovoltaických elektráren, které k 31.12.2010 vykazovaly podstatně vyšší stupeň dokončenosti, než tomu bylo v projednáváném případě. V aktuálně posuzovaném případě byly výkupní ceny inkasovány na základě licence znějící na 3,3 MW, přestože na příslušné výrobně evidentně nebylo nikdy instalováno více než 2 MW výkonu, a to ani do současnosti.
4. Soud I. stupně na straně 73 napadeného rozsudku uvádí, že se neztotožnil se stanoviskem obžaloby, a naopak považoval za bezpečně a spolehlivě prokázané odbornými vyjádřeními i výpověďmi svědků, kteří byli vyslechnuti v hlavním líčení, že v době revize nemusely být zapojeny a osazeny všechny panely, a navíc předmětem revizní zprávy nebyla otázka existence panelů. Obdobně na straně 56 napadeného rozsudku soud I. stupně uvedl závěr, že revizi fotovoltaické elektrárny lze provést i v případě chybějících částí fotovoltaických panelů. Na straně 58 napadeného rozsudku pak ten samý soud uzavřel, že podle názoru nalézacího soudu byl obžalovaný Tomáš GXXXXX po právu přesvědčen o tom, že fotovoltaické panely nepodléhají jeho revizi, a proto je také neučinil předmětem kontroly a do svých revizních zpráv nezahrnul údaje týkající se jejich počtu, instalace, výkonu, tedy údaje týkající se bližší specifikace a konkretizace.

5. Uvedený právní názor krajského soudu je však nutno považovat za nesprávný. V této souvislosti je nutno zmínit stabilizovanou výkladovou praxi správních soudů stran okolností, za kterých může být provedena výchozí revize fotovoltaiické elektrárny. Argumentace správních soudů byla přehledně rekapitulována například v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 20.5.2016, sp. zn. 62 A 78/2014. Správní soud v odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že zpráva o revizi se musí vztahovat k celé fotovoltaiické elektrárně, respektive k celé její nízkonapětové části, která musí být stavebně dokončena ve všech součástech stavby přímo souvisejících s elektrickou bezpečností zařízení. V tomto rozhodnutí správního soudu je odkaz na stanovisko Nejvyššího správního soudu, které bylo prezentováno například ve věcech vedených pod sp. zn. 9 As 256/2015 nebo sp. zn. 7 As 204/2015. V těchto stanoviscích bylo konstatováno, že není možno souhlasit s tím, že energetické zařízení nemusí být zcela dokončeno, aby bylo možno vyhotovit revizní zprávu, a že posouzení dokončenosti elektrárny před revizí je otázkou odbornou, k níž by bylo třeba provést dokazování znaleckými posudky. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 10.12.2015, sp. zn. 7 As 204/2015, jednoznačně uvedl, že stanoví-li energetický zákon, že k udělení licence pro výrobu elektřiny je nutné prokázat technické předpoklady, které se považují za splněné u energetického zařízení, u kterého je osvědčena jeho bezpečnost, pak se tím rozumí osvědčení bezpečnosti energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které sloužily k přeměně energie. S ohledem na povahu fotovoltaiické elektrárny je podle názoru Nejvyššího správního soudu zřejmé, že slouží k přeměně energie pouze tehdy, pokud jsou její součástí funkční solární panely. Vzhledem k těmto skutečnostem pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Otázka nezbytnosti dokončení elektrárny před provedením revize je tedy otázkou právní, kterou Nejvyšší správní soud posoudil tak, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení a musí být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletní.
6. I přes jednoznačnou praxi správních soudů je ve všech trestních věcech, které se týkají fotovoltaiických elektráren, obhajobou vyvíjeno značné úsilí právní otázku stran nutné dokončenosti výroby v době provádění výchozí revize posunout do roviny otázky odborné, tzn. znalecké. Znalecké posudky obhajoby pak tuto otázku ve větší či menší míře rozměňují a relativizují. Stejně je tomu tak i v projednávaném případě, kdy nalézací soud argumentuje znaleckými posudky, popřípadě odbornými vyjádřeními Vysokého učení technického v Brně, popřípadě Báňské univerzity v Ostravě. Současně však pomíjí, že závěry Vysokého učení technického v Brně neakceptoval ve svém rozhodnutí ani Nejvyšší správní soud, který posudek vyžádal. Naopak se Nejvyšší správní soud přiklonil k odborným závěrům Českého vysokého učení technického v Praze, že revizní technik mohl posoudit a deklarovat bezpečnost fotovoltaiické elektrárny jako celku až poté, co byly na elektrárně namontovány veškeré fotovoltaiické panely. Aktuálně Nejvyšší správní soud tyto závěry vyslovil ve svých rozsudcích ze dne 20.4.2017, sp. zn. 9 As 145/2016 a sp. zn. 9 As 146/2016. V dané věci tak krajský soud nekriticky převzal znalecké závěry i v právních otázkách a obrazně řečeno snahám obhajoby o rozmělnění pravdy podlehl. Argumenty obžaloby přitom posouval do roviny, podle které měl revizní technik počítat fotovoltaiické panely. Obžaloba přitom od počátku řízení konzistentně tvrdí pouze to, že revizní technik mohl k výchozí revizi přistoupit teprve tehdy, když byly na výrobně osazeny a zapojeny panely o výkonu odpovídající projektové dokumentaci, tj. o výkonu 3,3 MW. Toto měl revizní technik ověřit kontrolou a výroba v tomto rozsahu dokončenosti mohla být teprve předmětem jeho měření. Předmětem revize pak neměly být panely jako takové, ale jejich zapojení do výroby.
7. Nalézací soud ve svém zprošťujícím rozsudku velmi podrobně a kvalitně popsal relevantní právní úpravu, jakož i obsahy všech provedených důkazů, hodnocení důkazů však provedl

extrémně jednostranně ve prospěch obhajoby, kdy velmi často mu v podrobném popisu důkazů unikla jejich podstata, respektive tato byla doslova překroucena. Tímto svým postupem nalézací soud porušil ustanovení § 2 odst. 5 a § 2 odst. 6 tr. ř. Nalézací soud komplex důkazů, které prokazovaly nedokončenost výroby, postupně relativizoval a z nepochopitelných důvodů trval na nutnosti znalosti naprosto přesného stavu osazení fotovoltaické elektrárny ke konkrétním datům. Pominul tak skutečnost, že ze všech relevantních důkazů vyplývá určitý rozsah nedokončenosti elektroinstalace výroby, a tedy tyto důkazy ve svém celku vyvracejí možnost provedení výchozí revize výroby či pravdivost předávacích protokolů či možnost vydání rozhodnutí ve stavebním řízení. Podle názoru odvolatele byly provedeny přesvědčivé důkazy umožňující přehledně zmapovat průběh výstavby fotovoltaické elektrárny v Petrovicích, zejména osazování základní technologie v podobě fotovoltaických panelů. Je třeba zdůraznit, že zejména přímé listinné důkazy vztahující se k průběhu výstavby elektrárny jsou ve vzájemném souladu, ať již se jedná o stavební deníky, fakturace, předávací protokoly nebo nákresy elektrárny. Z uvedených důkazů vyplývá, že k 1.11.2010 bylo namontováno 0 % solárních panelů, v období do 12.11.2010 do 15.11.2010 bylo namontováno 1,04 % solárních panelů, k 24.11.2010 17,70 % solárních panelů, k 3.12.2010 21, 87 % solárních panelů a k 7.1.2011 byla výstavba prakticky zastavena a bylo namontováno 43 % solárních panelů, tj. 8.297 ks z celkového plánovaného počtu 19.296 ks panelů. Výkon osazené části elektrárny tak na přelomu roku 2010 a 2011 prokazatelně nepřesáhl 1,74 MW. Tyto přesné údaje vylučují provedení výchozí revize elektrárny o výkonu 3,3 MW či jen 2 MW v období do konce roku 2010. Tím je tedy vyloučena zákonnost licence, která byla elektrárně udělena, a následnou fakturací plateb za dodanou energii.

8. S listinnými důkazy dle odvolatele rovněž korespondují svědectví, která je možno považovat za věrohodná. Je třeba poukázat na dodatek č. 2 ke smlouvě o dílo mezi společností Excon, a.s., a Alternative Energy, a.s., ze dne 28.12.2010 s přílohou, podle které dodávky a montáž panelů měly probíhat po celý prosinec 2010 až do 28.2.2011, což vylučuje provedení výchozí revize i zákonnost udělené licence. Pokud se týká předávacích protokolů podepsaných zástupci společnosti Excon, a.s., a Alternative Energy, a.s., ze dne 17.3.2011 doložené fakturami, podle kterých bylo namontováno 43 % panelů ze smluveného celku, byly tyto protokoly stvrzeny podpisem obviněného Daniela Exnera. Na faktuře za dodávku 43 % panelů je uvedeno datum uskutečnění zdanitelného plnění 17.3.2011, což je opět neslučitelné se zákonností výchozí revize a licence udělené do konce roku 2010. Lze také poukázat i na výpověď revizního technika Ing. Vladimíra PXXXXXX, který odmítl koncem roku 2010 vystavit revizní zprávy týkající se fotovoltaické elektrárny v Petrovicích pro její nedokončenost. Je skuteností, že svědek Ing. Josef MXXXXXX a svědek Jiří KXXXXXX při kontrole fotovoltaické elektrárny dne 30.12.2010 odhadli osazenost panelů na 2 MW výkonu a ze strany distribuční společnosti byl pro futuro akceptován maximální výkon elektrárny v této výši. V případě kontroly v souvislosti s tzv. prvním paralelním připojením se však jednalo o specifickou kontrolu zejména VN části, respektive připojeného zařízení ze strany distributora, prováděnou z hlediska jeho povinnosti připojit danou elektrárnu. V žádném případě se nejednalo o nějaké oficiální potvrzení reálné dokončenosti elektrárny, byť jen v této dílčí části výkonu. Toto hodnocení je totiž právně předmětem posuzování v licenčním řízení vedeném u Energetického regulačního úřadu. Výstupem kontroly prováděné svědky Ing. Josefem MXXXXXX a Jířím KXXXXXX je tedy skutečnost, že přijeli kontrolovat elektrárnu o deklarovaném a licencovaném výkonu 3,3 MW a tuto shledali ve stavu rozestavěnosti a nedokončenosti. Skutečnost, že distribuční společnost částečně v omylu akceptovala výkon 2,00 MW, pak nic nemění na relevanci výše uvedených důkazů, ze kterých vyplývá, že ani tohoto výkonu nebylo do konce roku 2010 dosaženo.

9. V hodnocení stavebních deníků podle odvolatele nalézací soud výrazně selhal. I přes jejich stručnost měl tento soud uzavřít, že jejich obsah jasně dokumentuje provádění pokládek panelů v době po provedení výchozí revize elektrárny. Přesné počty instalovaných fotovoltaických panelů přitom nejsou nezbytnou součástí skutkových zjištění za situace, že je zřejmé, že se jednalo o množství značné a podstatné. Obžalovaní předstírali vůči Energetickému regulačnímu úřadu dostavěnost a bezpečnou provozuschopnost elektrárny jako celku o výkonu 3,3 MW, přestože do konce roku 2010 elektrárna jako funkční celek schopný v rozsahu vymezeném projektovou dokumentací bezpečného provozu nebyla zprovozněna. Obžalovaní svým jednáním vylákali licenci na provoz elektrárny ještě v době, která legitimizovala následné čerpání výhodných výkupních cen fotovoltaické energie, platných pro provozovny uvedené do provozu do konce roku 2010.
10. Dle odvolatele je třeba dále zdůraznit, že podle všech dostupných důkazů mohli obžalovaní do konce roku 2010 přistoupit k získání licence na výkon 1,774 MW. Pokud by elektrárna v tomto rozsahu jako funkční celek byla skutečně zprovozněna, mohli usilovat o provedení revize tohoto celku a vůči všem subjektům deklarovat pravdivé údaje. Obžalovaní však tak neučinili, rozhodli se ze zjištěného důvodu postupovat jinak, po určitou dobu usilovali o legalizaci výkonu elektrárny dokonce ve výši 4,4 MW a nakonec vylákali licenci na výkon 3,3 MW. Tuto licenci je třeba dle odvolatele považovat za získanou uvedením nepravdivých údajů při absenci prokázání bezpečné provozuschopnosti výroby. Pokud jde o obsah jednotlivých listinných důkazů, je možno plně odkázat na jejich souhrn, který je uveden v odůvodnění obžaloby, a to na straně 13 a následujících.
11. Dle názoru odvolatele je nutno u obžalované Ing. Tamary HXXXXX i nadále trvat na kvalifikaci jejího jednání minimálně podle § 330 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákona. V jím vydaném rozhodnutí je uvedeno, že stavba fotovoltaické elektrárny je provedena podle projektové dokumentace, což je vid dokonavý a výrok je tudíž zcela jasně nepravdivý. Sama obžalovaná ve své výpovědi v hlavním líčení uvedla, že v době kontroly bylo instalováno zhruba jen 60 – 70 % panelů, což však ve svém rozhodnutí zatajila. Pokud by uvedla, že je stavba prováděna a pravdivě popsala její stav, bylo by to konstatování pravdivé, ale pro Energetický regulační úřad nedostačující a na základě takového podkladu by nemohlo dojít k udělení licence. Na tomto místě je nutno uvést, že podstata obhajoby, na kterou nalézací soud ve svém zprošťujícím výroku přistoupil, spočívá v argumentech, které jsou zcela nekompatibilní. Vůči Energetickému regulačnímu úřadu byla prezentována údajná dostavěnost kompletní fotovoltaické elektrárny a splnění podmínek licence do 31.12.2010, avšak současně společnosti zodpovědné za montáž všech panelů nebyla uhrazena žádná finanční částka. V korespondenci, která tvoří součást trestního spisu, mezi touto společností a provozovatelem fotovoltaické elektrárny jsou uváděny vady, které obhajoba považuje za natolik závažné, že opodstatňují neuhrazení plateb. Takové vady by však na druhé straně principiálně vyloučily bezpečnou provozuschopnost dokončené fotovoltaické elektrárny a udělení licence. Dále je možno připomenout, že ze strany provozovatele fotovoltaické elektrárny v Petrovicích je vůči státu zastoupenému Ministerstvem financí ČR podána obžaloba na zaplacení částky 157.000.000 Kč. Provozovatel fotovoltaické elektrárny podání obžaloby zdůvodňuje tím, že zhotovitel nedodržel termín vyhotovení díla ani jako celek, ani jeho jednotlivých částí, a to ke dni 31.12.2010, jakož i k dodatečným termínům 15.1.2011 a 28.2.2011. Obhajoba a někteří svědci uvádí, že z výroby bylo údajně odstraněno 0,8 MW, případně 1,1 MW, nesprávných fotovoltaických panelů, a přesto, že souborem více důkazů je toto tvrzení vyvráceno, i tak by se jednalo o vadu neslučitelnou se zrevidováním této části výroby, protože se mělo jednat o panely, které nebyly v souladu s projektovou dokumentací. Pro Energetický regulační úřad by tato skutečnost byla dalším důvodem pro neudělení licence.

12. Povinností nalézacího soudu při posuzování dané věci, které tento soud nedostál, je zejména povinnost vyhodnotit, jakým jednáním může v daném případě vůbec dojít ke spáchání podvodného jednání, popsat průběh výstavby dané výrobní alespoň v hrubých rysech a vyhodnotit, zda s ohledem na průběh výstavby fotovoltaické elektrárny byly některé subjekty uváděny revizními zprávami a předávacími protokoly v omyl a zda došlo v důsledku toho k naplnění znaků trestného činu podvodu. Jestliže se vezmou do úvahy reálné výstavby fotovoltaické elektrárny ke konci roku 2010, připadá v úvahu potencionální podvodné jednání spočívající v zaviněném předkládání nepravdivých revizních zpráv, předávacích protokolů či jiných podkladů potřebných pro rozhodování Energetického regulačního úřadu.
13. Podle názoru odvolatele skutkové okolnosti zjištěné v posuzovaném případě umožňují vyslovení přesvědčivého závěru o spáchání podvodného jednání obžalovanými. Nalézací soud po provedeném dokazování a logickém vyhodnocení provedených důkazů měl jednoznačně dospět k následujícím závěrům. Výpovědi svědků BXXXXXX, MXXXXXX a FXXXXXX v kontextu s listinnými důkazy dokládají nedostavěnost fotovoltaické elektrárny k datům provádění výchozí revize, předávacího protokolu, šetření a rozhodnutí stavebního úřadu, udělení licence i k datu 31.12.2010. E-mail svědka BXXXXXX, ve kterém jsou uváděny počty osazených panelů, je v kontextu s obsahy jiných listinných důkazů, z nichž některé byly opatřeny podpisy obžalovaného Daniela Exnera. Z tohoto důvodu měl být tento důkaz považován za věrohodný. Stavební deníky vzhledem ke své stručnosti možná nevyhovují všem zákonným kritériím příslušných právních předpisů upravujících jejich vedení, ale pouze z tohoto důvodu nemohou být údaje, které jsou v nich uvedeny, zcela odmítnuty. Z obsahu stavebních deníků zcela jasně vyplývá neosazení fotovoltaické elektrárny fotovoltaickými panely k datům provádění výchozí revize, předávacího protokolu, šetření a rozhodnutí stavebního úřadu, udělení licence i k datu 31.12.2010 a dokonce i k datu 7.1.2011, kdy bylo na další pokládku panelů rezignováno z důvodu jejich nedostatku. Přehledný plán stavby sice neprokazuje z časového hlediska průběh stavby, jasně ale dokládá minimálně to, že předmětná fotovoltaická elektrárna nebyla dostavěna s kapacitou výkonu 3,3 MW. Fotografie objektů fotovoltaické elektrárny, které pocházejí z několika zdrojů, sice samy o sobě mají minimální vypovídací hodnotu, ale ve svém celku vypovídají o nedostacích elektroinstalace fotovoltaické elektrárny k datům provádění výchozí revize, předávacího protokolu, šetření a rozhodnutí stavebního úřadu, udělení licence k datu 31.12.2010. Svědkové MXXXXXX a KXXXXXX při prvním paralelním připojení stanovili výkon výrobní na 2 MW pouze odhadem, což jasně dokumentuje neexistenci elektroinstalace o výkonu 3,3 MW. Takto odhadnutý výkon nebyl nikým rozporován, přestože měl pro provozovatele fotovoltaické elektrárny téměř fatální ekonomické dopady. Svědkové, kteří popisují ve svých výpovědích nedostavěnost fotovoltaické elektrárny, uváděli odlišné údaje týkající se její nedostavěnosti, přesto však tyto důkazy ve svém souhrnu vypovídají o nedostavěnosti fotovoltaické elektrárny v inkriminovaném období.
14. V petitu podaného odvolání je pak navrhováno, aby odvolací soud vyhověl podanému odvolání státního zástupce a rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 14.12.2018, sp. zn. 40 T 4/2015, v napadeném výroku podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. c), písm. d) tr. ř. zrušil a podle § 259 odst. 1, odst. 5 písm. a) tr. ř. věc vrátil Krajskému soudu v Brně k novému projednání a rozhodnutí.
15. Obžalovaný Tomáš GXXXXXX v písemně vyhotoveném odvolání, které podal do výroku o zproštění obžaloby podle § 226 písm. b) tr. ř., se domáhá, aby byl zproštěn obžaloby nikoliv podle citovaného ustanovení trestního řádu, ale podle § 226 písm. a) tr. ř., protože nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které byl stíhán, tak, jak jsou popsány v obžalobě. Podle odvolatele zprošťující výrok dle § 226 písm. b) tr. ř. přichází do úvahy pouze za situace, kdy je prokázáno, že se skutkový děj udál tak, jak je popsán v obžalobě, tedy když byla spolehlivě prokázána podstata skutků dle podané obžaloby. Nalézací soud

v odůvodnění napadeného rozsudku zcela jasně uvedl, že nelze akceptovat názor obžaloby o tom, že revizní zprávy jsou nepravdivé. Nebylo tedy bez rozumných a důvodných pochybností prokázáno, že by obžalovaný GXXXXX jakkoliv zanedbal své povinnosti revizního technika.

16. V petitu podaného odvolání je pak navrhováno, aby odvolací soud napadené rozhodnutí ve výroku ohledně obžalovaného GXXXXX zrušil a sám nově rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby podle § 226 písm. a) tr. ř.
17. Vrchní soud v Olomouci jakožto soud odvolací konstatuje, že opravné prostředky byly podány subjekty k jejich podání oprávněnými (§ 246 odst. 1 písm. a/, písm. b/ tr. ř.), a to ve lhůtě specifikované v ustanovení § 248 odst. 1 tr. ř. Po přezkoumání obsahu podaných opravných prostředků je možno konstatovat, že tyto splňují veškeré náležitosti obsahu odvolání, které jsou vyžadovány ustanovením § 249 odst. 1 tr. ř. ve znění zákona č. 265/2001 Sb. Odvolací soud z podnětu opravných prostředků přezkoumal podle hledisek, která jsou specifikována v ustanovení § 254 odst. 1, odst. 3 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost těchto výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláními vytýkány, přihlížel odvolací soud pouze tehdy, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž byla odvolání podána. Vzhledem k tomu, že obě odvolání byla podána do výroku o vině, nebyla s ohledem na ustanovení § 254 odst. 3 tr. ř. přezkumná činnost odvolacího soudu fakticky nikterak omezena.
18. Po přezkoumání obsahu napadeného rozsudku, jakož i řízení, které rozsudku předcházelo, odvolací soud konstatuje, že byla shledána pochybení nalézacího soudu, která zakládají důvod pro postup dle § 258 odst. 1 písm. b) tr. ř. (nejasnost nebo neúplnost skutkových zjištění, nevypořádání se se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí soudu), a dále vady, které zakládají postup dle § 258 odst. 1 písm. c) tr. ř. (k objasnění věci bude třeba důkazy opakovat nebo provádět důkazy další a jejich provádění před odvolacím soudem by znamenalo nahrazovat činnost soudu I. stupně). Nalézacímu soudu je nutno vytknout, že při hodnocení provedených důkazů nepostupoval důsledně v souladu s principy zakotvenými v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. a nezaložil hodnocení provedených důkazů na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Naopak hodnocení důkazů bylo ze strany nalézacího soudu provedeno jednostranně, ten v rámci svého hodnotícího procesu bral do úvahy pouze ty důkazy, které podporovaly skutkovou verzi obžalovaných, a naopak s řadou důkazů, které jejich skutkovou verzi zpochybňovaly, se náležitým způsobem nevypořádal. Nalézací soud měl tendenci ty důkazy, které zpochybňovaly skutkovou verzi obžalovaných, a priori odmítat jako nevěrohodné, popřípadě jejich význam pro dokazování bagatelizovat.
19. Důkazy shromážděné v průběhu trestního řízení je možno rozdělit zhruba do dvou základních skupin. První skupinu důkazů tvoří výpovědi obžalovaných, svědků, kteří pracovali ve společnosti FVE Petrovice, a.s. (obžalovaný Daniel Exner) a HHI-KOMEX (obžalovaný Marek Klimeš) v určitých pozicích, kteří mají z určitých důvodů zájem na výsledku trestního řízení, a v jejich výpovědích je možno pozorovat určitou tendenci zveličovat rozsah dokončení stavby fotovoltaické elektrárny v Petrovicích (dále jen FVE). Druhou skupinu důkazů představují výpovědi pracovníků firem, které se podílely na stavbě FVE, dále výpovědi pracovníků společnosti E.ON, a.s., stavební deníky firem pracujících na stavbě elektrárny, popřípadě faktury, které byly vystaveny v souvislosti s pracemi realizovanými na stavbě elektrárny. Ve vztahu k těmto důkazům je naopak patrná snaha obžalovaných a svědků, které je možno zahrnout do první skupiny důkazů, zveličovat pochybnosti stran správnosti výše zmíněných důkazů, obsah těchto důkazů bagatelizovat. Zvlášť výrazná je tato tendence ve vztahu ke stavebním deníkům společnosti Silektro, s.r.o., KARSTAV, s.r.o., a EXCON, a.s., jakož i k výpovědím svědků BXXXXX, MXXXXX a FXXXXX. Nalézacímu soudu je však nutno především vytknout, že své dokazování

nesoustředil na základní skutečnosti dané meritem podané obžaloby, a to na zjištění reálného skutkového stavu v době udělení licence na provoz FVE, vypracování výchozích revizních zpráv obžalovaným Tomášem GXXXXX, podpisu protokolů o předání stavby podepsaných obžalovaným Danielem Exnerem a obžalovaným Markem Klimešem a šetření prováděného v souvislosti s rozhodnutím Stavebního úřadu Městského úřadu v Borovanech v souvislosti s vydáním rozhodnutí o předčasném užívání stavby. Teprve na základě takto objasněného skutkového stavu, který má stěžejní význam pro posouzení trestní odpovědnosti obžalovaných, mohou být posuzovány další dílčí kroky, které směřovaly k uvedení FVE do provozu, nebo posuzovány skutečnosti významné pro dovození subjektivní stránky jednání obžalovaných.

20. Zásadní význam pro vydání rozhodnutí o udělení licence k provozu fotovoltaické elektrárny v rámci licenčního řízení má výchozí revizní zpráva. Nejdříve proto bude nutno se zabývat povahou správního řízení o udělení takové licence a také posouzením povahy výchozí revizní zprávy. K povaze správního řízení o udělení licence je nutno uvést, že licence k výrobě elektřiny vyjadřuje souhlas státu s tím, aby její držitel mohl podnikat v energetickém odvětví. Licence je podle energetického zákona udělována ve vztahu k výrobnám elektřiny (viz § 23 energetického zákona). Tam byla definována v § 2 odst. 2 písm. a) v bodu 18 části téhož zákona, věta před středníkem, jako „energetické zařízení pro přeměnu různých forem energie na elektřinu zahrnující všechna nezbytná zařízení“. Z judikatury Nejvyššího správního soudu, příkladmo je možno odkázat na jeho rozhodnutí ze dne 10.12.2015, č. j. 7 As 204/2015-66, v licenčním řízení musí být osvědčena bezpečnost energetického zařízení jako souboru všech jeho částí, které slouží k přeměně energie. Dle citovaného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu FVE slouží k přeměně energie pouze tehdy, pokud jsou její součástí funkční solární panely. Na základě těchto skutečností proto dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že zpráva o výchozí revizi se musí vztahovat k celému energetickému zařízení a může být vypracována až poté, co je energetické zařízení kompletně dokončeno a tvoří funkční soubor všech jeho nezbytných částí. Revizní zpráva pak slouží jako podklad pro zjištění skutkového stavu ve správním řízení. Základním požadavkem kladeným na revizní zprávu je pak to, aby ji revizní technik, který se tím stává spoluodpovědným za náležité zjištění skutkového stavu, zpracoval na základě všech podstatných měření a prověření na místě samém. V řízení o udělení licence je dle stanoviska Nejvyššího správního soudu, které se nachází v citovaném rozhodnutí, na žadateli, aby doložil technické a další předpoklady. Správní orgán před vydáním rozhodnutí hodnotí podklady předložené žadatelem, avšak pouze z pohledu jejich obsahu a formálních náležitostí. Revizní technik by tak měl při stvrzování bezpečnosti provozu vycházet z projektové dokumentace, zkontrolovat, že výstavba proběhla v souladu s touto dokumentací, že obsahuje všechny bezpečnostní prvky, které projekt popisuje, a že fungují tak, jak mají. Revizní technik tedy ověřuje shodu reálného stavu s projektovou dokumentací a případné zjištěné rozporů musí zanést do revizní zprávy. Fotovoltaické panely musí být při výchozí revizi nainstalovány, jinak by nebylo možné zkontrolovat, že jejich typ a počet odpovídá projektové dokumentaci.
21. Ve vyhlášce č. 73/2010 ze dne 10.3.2010, o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízeních, jejich zařazení do tříd a skupin, se v příloze 2 k § 3 bližší podmínky bezpečnosti zařízení stanovení v bodě 6. Těmto náležitostem, které jsou v citované právní normě taxativně vymezeny, náleží určení druhu revize, například dílčí, výchozí identifikace a rozsah zařízení (tedy zařízení, které je revizním technikem z hlediska bezpečnosti touto zprávou prověřováno), datum zahájení, ukončení, vypracování a předání revizní zprávy, jméno a příjmení, podpis a evidenční číslo revizního technika, soupis provedených úkonů, použitých přístrojů a zjištěných závad nebo neshod. Vzhledem k tomu, co bylo konstatováno výše, a dále vzhledem na obsahy některých důkazů (například výpověď svědka VXXXX) se jeví nutným, a měl to již učinit soud I. stupně, vyžádání zprávy od

Energetického regulačního úřadu, zda-li byly revizní zprávy vypracované obžalovaným GXXXXX pro potřeby licenčního řízení, které se týkalo FVE Petrovice, a.s., posuzovány Energetickým regulačním úřadem ve vztahu k bezpečnosti fotovoltaické elektrárny jako celku, včetně nainstalovaných a funkčních panelů, tedy zda-li byly uvedené revizní zprávy chápány jako doklady potvrzující bezpečnost zařízení těsně předtím, než bude dáno do provozu, a zda-li se předpokládá v souvislosti s vypracováním revizních zpráv dokončenost fotovoltaické elektrárny jako celku. Ve vztahu k vyvození trestní odpovědnosti, v tomto případě obžalovaného Tomáše GXXXXX, se měl nalézací soud předně vypořádat s otázkou, a to v návaznosti na vyjádření Energetického regulačního úřadu, o kterém se zmiňoval odvolací soud výše, dokončenosti předmětné elektrárny k datu zpracování výchozích revizních zpráv, neboť z tohoto pohledu lze pak posoudit jejich pravdivost či nepravdivost, včetně pravdivosti či nepravdivosti výpovědi tohoto obžalovaného.

22. Z pohledu skutečností, které byly rozvedeny výše, je nutno posuzovat jak argumentaci obžalovaného Tomáše GXXXXX, tak i věrohodnost výchozích revizních zpráv vypracovaných tímto obžalovaným. Ve všech revizních zprávách, které obžalovaný Tomáš GXXXXX vypracoval, jsou označeny za předměty revize bloky č. 1 - 3 FVE Petrovice, a.s., aniž by bylo z obsahu revizních zpráv patrné, že by se revize měla týkat pouze části těchto bloků. V závěru každé z těchto výchozích revizních zpráv se konstatuje, že elektrické zařízení je z hlediska bezpečnosti schopno bezpečného provozu. Z ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 73/2010 Sb. vyplývá, že za elektrické zařízení jsou považována zařízení pro výrobu, přeměnu, přenos, rozvod a odběr elektrické energie. Pokud je tedy v závěru výchozích revizních zpráv hovořeno o bezpečnosti elektrických zařízení, uvedená formulace vzbuzuje dojem, že se tyto závěry týkají zařízení jako celku. Takový dojem posiluje i to, že obžalovaný Tomáš GXXXXX sice uváděl, že neučinil panely předmětem své revizní činnosti, přesto však ve všech revizních zprávách detailně popsal parametry fotovoltaických panelů, které měly být v elektrárně použity. Fotovoltaické panely přitom nebyly v revizních zprávách uvedeny mezi těmito zařízeními, které nebyly podrobeny revizi (viz bod 3 revizních zpráv), obžalovaný Tomáš GXXXXX tedy nezahrnul mezi zařízení, u kterých neprováděl jejich revizi. Dále je třeba upozornit na to, že v revizních zprávách vypracovaných Tomášem GXXXXX se hovoří nikoliv o fotovoltaických panelech, které budou instalovány, ale hovoří se zde o panelech, které jsou instalovány, což znovu vzbuzuje dojem dokončenosti díla, a že se revize měla týkat jednotlivých bloků fotovoltaických elektráren jako celku. Odvolací soud dále poukazuje na některé sporné skutečnosti, které se týkají revizních zpráv zpracovaných obžalovaným Tomášem GXXXXX a které měly být objasněny již v řízení před soudem I. stupně. V části revizních zpráv označených jako popis zařízení (bod 5.) je vždy uvedeno, že pro danou aplikaci jednotlivých bloků je nařízen systém polykrystalických panelů typu Hyundai HIS 206 Wp a 230 Wp. V následných tabulkách, ve kterých jsou uvedeny parametry instalovaných fotovoltaických panelů, jsou kromě výše uvedených typů uvedeny ještě další typy fotovoltaických panelů, a to typ HIS-M 203 SG-203 Wp a HIS-M 206 SG-206 Wp, i když v projektové dokumentaci se hovoří pouze o aplikaci systému polykrystalických panelů Hyundai HIS-M 230 SG-230 Wp (č. l. 2369). Přitom je zřejmé, že obžalovaný měl při vypracování výchozích revizních zpráv k dispozici projektovou dokumentaci, a to nejen proto, že se na ní opakovaně odvolává, ale i proto, že se v ní objevují pasáže, které jsou prakticky celé opsané z projektové dokumentace (například viz bod 5 revizních zpráv).
23. Součástí obsahu trestního spisu předloženého odvolacímu soudu jsou i listinné důkazy, které mají význam pro posouzení odborné způsobilosti obžalovaného Tomáše GXXXXX provádět revize elektrických zařízení typu fotovoltaických elektráren. Předně považuje odvolací soud za nutné poukázat na rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 30.8.2013, sp. zn. OLP-08092/2013-ERU, o povolení obnovy řízení o udělení licence FVE Petrovice, a.s. (č. l. 2590). V odůvodnění citovaného rozhodnutí se konstatuje, že výchozí

revize provedené dne 12.11., 15.11. a 24.11.2010 obžalovaným Tomášem GXXXXX nebyly dle sdělení technické inspekce České republiky provedeny osobou k tomu oprávněnou. V citovaném rozhodnutí je kladen důraz na to, že podle vyjádření revizního technika, který vypracoval všechny výše uvedené výchozí revizní zprávy, ve kterých charakterizoval předměty prováděných revizí, jako „prostředí dle ČSN 332000-3, 332000-5-51, tedy venkovní prostory zvláště nebezpečné“. To znamená, že v souladu s vyhláškou č. 73/2010 Sb., o stanovení vyhrazených elektrických technických zařízení, naplňuje takovéto elektrické zařízení podle přílohy č. 1 definici zařízení třídy I. skupiny D a současně zařízení skupiny E, a proto má osvědčení provádět jediné technik s platným osvědčením příslušného druhu a rozsahu podle jiného právního předpisu. Dále má být zahájení montáže zařízení třídy I. oznámeno bez zbytečného odkladu organizaci státního odborného dozoru a zařízení třídy I. lze uvést do provozu jen na základě odborného a závazného stanoviska organizace státního odborného dozoru. Dle citovaného rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v návaznosti na uvedené skutečnosti Technická inspekce České republiky ve svém vyjádření, které poskytla ERÚ, uvedla, že zahájení montáže zařízení třídy I. organizaci státního odborného dozoru oznámeno v projednávaném případě nebylo, a tak ani organizace státního odborného dozoru nevydala odborné a závazné stanovisko. Technická inspekce České republiky měla dále ve svém stanovisku uvést, že revizní technik, obžalovaný Tomáš GXXXXX, vykonával sice revize s platným osvědčením, nikoliv však oprávněním podle § 6a odst. 1 zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění pozdějších předpisů. Ze sdělení Technické inspekce České republiky se pak podává, že revizní zprávy obžalovaného Tomáše GXXXXX, podle nichž měly být části revidovaného zařízení ke dni 12.11., 15.11. a 24.11.2010 schopny provozu, nebyly provedeny osobou k tomu oprávněnou. Podle stanoviska Energetického regulačního úřadu ze dne 30.1.2013 nebyl obžalovaný Tomáš GXXXXX v době vykonávání revizí držitelem oprávnění k provádění revizí, a proto ani z tohoto pohledu nemohou jím zpracované revizní zprávy obstát jako podklad prokazující splnění specifikovaných technických předpokladů, stejně jako závěry jimi prokazované nemohou být považovány za pravdivé z hlediska splnění zákonem stanoveného předpokladu, a to splnění technických předpokladů podle § 5 odst. 3 energetického zákona, ve spojení s § 9 vyhlášky č. 426/2005 Sb.

24. V trestním spise se nachází osvědčení vydané institutem Technické inspekce České republiky obžalovanému Tomáši GXXXXX, které bylo platné v době vypracování sporných revizních zpráv. Vydané osvědčení opravňovalo obžalovaného Tomáše GXXXXX k provedení revizí vyhrazených elektrických zařízení v objektech třídy A, a nikoliv třídy B, jak na to bylo poukazováno výše citovaným rozhodnutím Energetického regulačního úřadu (č. l. 2495). Z následného vyjádření Technické inspekce České republiky, které rovněž tvoří obsah spisového materiálu předloženého odvolacímu soudu, se podává, že obžalovaný Tomáš GXXXXX má živnostenské oprávnění na živnost montáž, opravy, revize a zkoušky elektrického zařízení v databázi Technické inspekce České republiky však bylo zjištěno, že obžalovaný nemá na tuto činnost vydáno oprávnění ve smyslu zákona č. 174/1968 Sb. a vyhlášky č. 73/2010 Sb. Takové oprávnění se podle tohoto vyjádření vydává osobám na základě prověření její způsobilosti k revizím vyhrazených technických zařízení (č. l. 2489 – 90). Vzhledem k uvedeným skutečnostem bude nutno, aby si soud I. stupně po vrácení věci vyžádal originál spisu Energetického regulačního úřadu týkající se povolení obnovy řízení o udělení licence FVE Petrovice, a.s., a provést listinami, na které odkazuje rozhodnutí Energetického regulačního úřadu, a které mají význam pro posouzení otázky odborné způsobilosti obžalovaného Tomáše GXXXXX provádět revizi zařízení fotovoltaické elektrárny v Petrovicích, důkaz a k obsahům provedených listinných důkazů vyslechnout obžalovaného Tomáše GXXXXX, popřípadě provést další důkazy, pokud s ohledem na vývoj důkazní situace vyvstane potřeba doplnit dokazování v dalším směru. Dále by se měl nalézací soud zabývat i tím, s jakým výsledkem bylo řízení o obnově skončeno, zda-li bylo

v následném řízení původní rozhodnutí ERÚ o udělení licence zrušeno, v kladném případě, o jaké argumenty se pak toto rozhodnutí opíralo.

25. Dne 30.11.2010, tedy krátce po zpracování výchozích revizních zpráv a podpisu protokolu o převzetí díla (fotovoltaické elektrárny v Petrovicích, bloky 1 – 3), ve kterém bylo shledáno předávané dílo bez závad s tím, že jeho realizace měla proběhnout v souladu s projektovou dokumentací, byl obžalovaným Danielem Exnerem a obžalovaným Markem Klimešem škodný protokol, ve kterém bylo konstatováno, že došlo omylem k zaslání jiných fotovoltaických panelů, než které odpovídají projektové dokumentaci, a při následné kontrole mělo být zjištěno, že místo správných fotovoltaických panelů byly dodány nesprávné typy panelů, a to HISM206SF a HISM203SF v množství 3,3 MW (č. l. 476). Na základě obsahu škodního protokolu, pokud by byl shledán správným, pak vyvstává otázka, jakým způsobem měly být vypracovány předchozí výchozí revizní zprávy, ve které se neuvádí, že by některá část zařízení, která byla předmětem revize, neodpovídala projektové dokumentaci. Přitom nelze přehlédnout, že výchozí revizní zprávy byly obžalovaným Tomášem GXXXXX vypracovány ve velmi krátkém časovém odstupu od data sepsání škodního protokolu, ve kterém bylo konstatováno, že poměrně velká část nainstalovaných fotovoltaických panelů neodpovídá projektové dokumentaci. Obsah škodního protokolu rovněž zpochybňuje pravdivost údajů, které jsou uvedeny v protokolu o předání díla ze dne 12.11.2010 (č. l. 1296). Obsah škodního protokolu, který byl podepsán obžalovanými Danielem Exnerem a Markem Klimešem, bude nutno konfrontovat také i s obsahy protokolů ERÚ o státní kontrole ze dne 16.5.2012 (č. l. 2208-2209) a záznamem o místním šetření ze dne 17.5.2012, rovněž provedeném ERÚ (č. l. 2200-2201), ze kterých vyplývá, že v průběhu kontroly FVE Petrovice, a.s., bylo zjištěno, tedy v květnu roku 2012, že na konstrukcích byly usazeny stejné typy panelů, které byly ve škodním protokolu ze dne 30.11.2010 označeny jako nesprávné, omylem dodané (HISM-203SF, HISM-206SF) a žádný fotovoltaický panel typu LDK230, kterými měly být spolu s fotovoltaickými panely HISM230 nahrazeny nesprávné typy dodaných fotovoltaických panelů. Prakticky stejné údaje stran typů fotovoltaických panelů, kterými měly být osazeny konstrukce v areálu FVE v Petrovicích, jsou uvedeny v protokole o kontrole provedené dne 3.8.2012. Během uvedené kontroly byl rovněž zjištěn menší počet nainstalovaných fotovoltaických panelů, který neodpovídal nejen původní kapacitě 3,3 MW, ale ani 3 MW. V písemném záznamu o provedené kontrole orgány Státní energetické inspekce bylo konstatováno, že výkon osazených panelů v době kontroly činil toliko 1,975614 MW a nainstalováno na konstrukcích bylo toliko 9.081 fotovoltaických panelů, místo 14.872 fotovoltaických panelů dle projektové dokumentace. Rozdíl v počtu nainstalovaných fotovoltaických panelů měl být pracovníkům Státní energetické inspekce zdůvodněn zástupci FVE Petrovice, a.s., probíhající reklamací, v jejímž důsledku bylo nutno demontovat 112 panelů, jejichž výkon činil 0,0246 MW. Jak je konstatováno v kontrolní zprávě Státní energetické inspekce však ani po započtení reklamovaných elektrovoltických panelů by výkon instalovaných panelů neodpovídal nejen původní kapacitě 3,3 MW fotovoltaické elektrárny, ale ani 2 MW (č. l. 489).
26. V návaznosti na obsah škodního protokolu ze dne 30.11.2010 bude nutno se dále zabývat údaji uvedenými ve fakturách, které byly vystaveny dne 21.10.2010, 8.11., 20.11. a 30.11.2010, které dokládají dodání panelů typu HIS203 a HIS206SF na stavbu FVE v Petrovicích (viz č. l. 2660, 2659, 2661). Uvedené faktury potvrzují dodávky fotovoltaických panelů, které byly ve škodním protokole ze dne 30.11.2010 označeny za nesprávné, které byly realizovány v průběhu měsíce října a celého měsíce listopadu roku 2010, poslední dodávka měla být přitom realizována ve stejný den, kdy došlo k podpisu škodního protokolu, tedy dne 30.11.2010. Mimo fotovoltaické panely typu HIS203 a 206SF byly ve stejnou dobu fakturovány dodávky dalších typů fotovoltaických panelů pro FVE Petrovice, a.s., které neodpovídaly typu fotovoltaického panelu uvedeného v projektové dokumentaci

- (typ HISM224SG, HISM227SG). Přestože měly být v uvedených termínech dodány nesprávné typy fotovoltaických panelů, nebyl na to dodavatel ze strany objednatele vůbec upozorněn. Mimo jiné uvedené faktury rovněž dokládají realizaci instalace fotovoltaických panelů i po datu, kdy mělo dojít dle protokolu o předání díla ze dne 12.11.2010 k předání dokončeného díla, tedy FVE v Petrovicích, jeho objednateli.
27. Nálezací soud bude muset věnovat také v rámci svého hodnotícího procesu pozornost obsahům stavebních deníků firem KARSTAV, s.r.o., Silektro, s.r.o., a EXCON, a.s., a tyto hodnotit důsledně v souladu s principy zakotvenými v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. K obsahu výše uvedených stavebních deníků je možno uvést následující skutečnosti. Ve stavebním deníku firmy KARSTAV, s.r.o., je k datu 23.12.2010 uvedeno, že práce na montáži fotovoltaických panelů byly přerušeny, jelikož nebyla realizována jejich dodávka. Zdržení montážních prací dle tohoto záznamu opět vedlo k prodloužení konečného termínu instalace fotovoltaických panelů (č. l. 3337). K datu 28.12.2010 je ve stavebním deníku uvedeno, že byla obnovena montáž fotovoltaických panelů, která pokračovala i ve dnech 29. a 30.12.2010 (č. l. 3349). Následuje záznam ze dne 3.1.2011 o pokračování v montáži fotovoltaických panelů, která byla prováděna až do 6.1.2011 (č. l. 3350), a téhož dne podle záznamu ve stavebním deníku je prováděn úklid pracoviště, protože montážní práce byly zastaveny v důsledku nedodání fotovoltaických panelů a k prodloužení konečného termínu ukončení jejich montáží. Přitom termín další dodávky fotovoltaických panelů nebyl v té době jasně sdělen (č. l. 3351).
28. Z obsahu stavebního deníku firmy Silektro, s.r.o., vyplývá, že poslední záznam byl učiněn dne 16.12.2010, kdy bylo realizováno propojování fotovoltaických panelů (č. l. 3304). Další záznam je až ze dne 17.1.2011, kdy mělo být realizováno propojování fotovoltaických panelů a montáž konvektoru (č. l. 3307). Ze záznamu ze dne 19.1.2011 vyplývá, že tento den měly být spuštěny na bloku 1 a 2 trafostanice 1 a 2. Na obou blocích pak mělo být k tomuto datu dáno do provozu pouze 58 střídačů (č. l. 3310). Další zápis je až s datem 9.5.2011, z něhož vyplývá, že mělo být realizováno rozpojení a zapojení TR1 a TR2 a tyto práce měly pokračovat do 13.5.2011. Poslední zápis ve stavebním deníku se vztahuje k datům 14. – 19.5.2011. V těchto dnech mělo docházet ke startování nových trafostanic.
29. Ve stavebním deníku firmy EXCON, a.s., je ke dni 26.11.2010 zápis o provedení, předělání rastru v řadách určených objednatelem, na kterých byly namontovány fotovoltaické panely, které byly toho dne k dispozici. K tomu je uvedena poznámka, že termín dokončení prací uvedených v dokumentaci je z důvodu přerušení prací způsobených nedostatkem fotovoltaických panelů nesplnitelný. Ze zápisu ze dne 16.12.2010 vyplývá, že montáže fotovoltaických panelů byly obnoveny (č. l. 3450), dne 18.12.2010 byla provedena demontáž a opětná montáž fotovoltaických panelů (č. l. 3453). Toho dne došlo k dalšímu přerušení prací, které byly obnoveny dne 21.12.2010 a dne 23.12.2010 opět přerušeny z důvodu nedostatku fotovoltaických panelů (č. l. 3456). V pracech bylo pokračováno dle záznamu ve stavebním deníku ve dnech 28.12. – 30.12.2010 a pak dále od 3.1.2011 do 6.1.2011. K tomuto datu je ve stavebním deníku zápis, dle kterého měl probíhat úklid pracoviště, neboť práce na montáži fotovoltaických panelů byly zastaveny v důsledku nedodání fotovoltaických panelů, přičemž objednatel díla nebyl schopen říci nejbližší termín jejich dodávky (č. l. 3462). Je možno souhlasit se stanoviskem nálezacího soudu, že vedení stavebních deníků neodpovídalo zákonným podmínkám, které jsou uvedeny v příslušných právních normách upravujících vedení stavebních deníků, ale tato skutečnost sama o sobě nemůže vést k tomu, aby byly údaje, které se ve stavebních denících nacházejí, a priori odmítnuty jako nevěrohodné. Obsahy stavebních deníků je nutno posuzovat v kontextu dalších důkazů, na které již bylo poukázáno výše, popřípadě důkazů, jejichž obsahem se bude odvolací soud zabývat na jiných místech odůvodnění tohoto rozhodnutí. Především se bude muset nálezací soud zabývat tím, zda-li údaje v jednotlivých stavebních denících jsou ve

vzájemném rozporu nebo zda-li mají oporu ve výsledcích provedeného dokazování. Až po takto provedeném zhodnocení obsahu stavebních deníků bude možno uzavřít, zda-li se jedná o důkazy věrohodné nebo o důkazy zcela osamocené, které jsou v rozporu s výsledky provedeného dokazování. V návaznosti na obsahy citovaných stavebních deníků považuje odvolací soud za potřebné upozornit na některé skutečnosti, které bude muset vzít nalézací soud do úvahy v rámci hodnotícího procesu a vypořádat se s těmito skutečnostmi v souladu s principy zakotvenými v § 2 odst. 6 tr. ř.

30. Podle harmonogramu prací prováděných na FVE Petrovice, který tvoří součást smlouvy o dílo, uzavřené mezi společnostmi ALTERNATIVE ENERGY, a.s., a společností EXCON, a.s., dne 26.8.2010 (č. l. 862), měly být práce realizované společností EXCON, a.s., zahájeny dne 15.11.2010. Podle dodatku k této smlouvě ze dne 15.11.2010 byl termín dokončení díla posunut k datu 29.1.2011 (č. l. 875) a dle dalšího dodatku ke smlouvě ze dne 28.12.2010 byl tento termín předání díla opět posunut, a to až k datu 1.3.2011. Dne 17.3.2011 byl podepsán obžalovaným Danielem Exnerem předávací protokol o předání díla, ve kterém je konstatováno, že montáž fotovoltaických panelů k tomuto datu byla realizována pouze v rozsahu 43 % smluvního celku (č. l. 886). Obsah uvedeného dokumentu, včetně obsahu dodatků ze dne 15.11. a 28.12.2010 (č. l. 871, 876) ke smlouvě o dílo ze dne 26.8.2010, ve kterých bylo dohodnuto prodloužení termínu dokončení díla, a to až do 28.2.2011, nejpozději k datu 1.3.2011, bude nutno hodnotit v návaznosti na další důkazy, o kterých bude pojednáno níže. Především je nutno zmínit objednávku na realizaci prací pro FVE v Petrovicích v rozsahu 1.254.400 Kč, ze dne 3.1.2011, které souvisely s realizací výstavby FVE Petrovice (č. l. 621), která byla adresována firmě PF ELEKTRO, s.r.o., ze strany společnosti ALTERNATIVE ENERGY, a.s., ze dne 3.11.2010 (č. l. 620), jakož i uznání dluhu ze strany posledně jmenované společnosti ze dne 30.9.2011, který představuje nezaplacené práce realizované pro firmu ALTERNATIVE ENERGY, a.s., firmou PF ELEKTRO po datu 31.12.2010 (č. l. 622). Dále je nutno poukázat na další objednávku adresovanou firmě PF ELEKTRO dne 6.12.2010 na realizaci montážních prací pro FVE Petrovice (č. l. 407). Objednané práce byly realizovány dne 20.1.2011, jak je to potvrzeno i obsahem protokolu o předání díla (č. l. 409) a fakturou vystavenou společností PF ELEKTRO za provedené práce (č. l. 411). Nalézací soud se bude muset také dále v rámci hodnotícího procesu vypořádat s obsahem faktury vystavené firmou KARSTAV, s.r.o., za práce prováděné pro FVE Petrovice ze dne 10.12.2010 (č. l. 3531), dále obsahem faktury vystavené tou samou firmou za práce provedené ve prospěch FVE Petrovice v měsících listopadu a prosince roku 2010 (č. l. 3534), fakturací prací prováděných do 15.11.2010 (č. l. 3539), do 30.11.2010 (č. l. 3558), do 30.12.2010 (č. l. 3546), a dále za práce prováděné do 5.12.2010 (č. l. 3559). Stejně tak se bude muset nalézací soud vypořádat i s fakturami, které byly vystaveny firmou EXCON, a.s., na základě dodatku č. 1 ke smlouvě o dílo, uzavřené touto společností a společností ALTERNATIVE ENERGY, a.s., s datem plnění 13.12.2010 (č. l. 882). Dále bude nutno, aby nalézací soud náležitým způsobem v souladu s principy zakotvenými v § 2 odst. 6 tr. ř. vyhodnotil obsah smlouvy o odstoupení od smlouvy o dílo, uzavřené mezi generálním dodavatelem společností HHI-KOMEX, a.s., a společností ALTERNATIVE ENERGY, a.s., podepsané obžalovanými Danielem Exnerem a Markem Klimešem dne 8.3.2011. V čl. I. této smlouvy se za důvod odstoupení od smlouvy uvádí nedodržení termínu vyhotovení díla ani jako celku, ani jednotlivých částí fotovoltaické elektrárny, a to ke dni 31.12.2010, ani k dodatečným termínům dne 15.1. a 28.2.2011 (č. l. 2239).
31. Při ustálení skutkového stavu nebude možno opomenout ani obsahy fotografií, na kterých je zachycen areál FVE Petrovice, a které dokumentují rozestavěnost stavby i po datu udělení licence Energetickým regulačním úřadem, podepsání protokolu o předání díla. Jedná se o fotografie na č. l. 491 – 499, dále fotografie pořízení společností Geodis, a.s., ze dne

- 19.11.2012 (č. l. 543) a dále fotografie na č. l. 2589, 2531, 2532 – 35, a také na č. l. 2630, 2632, 2635, které byly pořízeny v průběhu měsíců listopadu a prosince 2010 obžalovaným Markem Klimešem. I když je možno se ztotožnit se stanoviskem, že fotografie zařízení FVE v Petrovicích samy o sobě mají minimální důkazní hodnotu, je nutno obsahy fotografií hodnotit v kontextu celé řady dalších důkazů, na které již bylo odvolacím soudem poukázáno, přičemž není od věci připomenout, že nedostavěnost FVE v Petrovicích dokládají i fotografie pořízené obžalovaným Markem Klimešem.
32. Ze strany obhajoby bylo v průběhu dosavadního trestního řízení poukazováno, že neosazenost panelů v době po vydání licence byla dána tím, že bylo nutno demontovat panely nesprávného typu, které byly dodavatelem omylem zaslány. Ze záznamů ve stavebních denících se sice objevují informace o výměně panelů, ale ty nesvědčí o masivní opakované výměně panelů, což mimo jiné dokládá i faktura vystavená firmou EXCON, a.s., ve které byly fakturovány práce spojené s výměnou fotovoltaických panelů, realizované v prosinci roku 2010. Z údajů uvedených ve faktuře, která nebyla rozporována, činila celková hodnota prací provedených v souvislosti s výměnou elektrofotovoltaických panelů činit 17 hodin a celková hodnota provedených prací měla činit 5.712 Kč (č. l. 888). Pokud by se vycházelo z obsahů výchozích revizních zpráv vypracovaných obžalovaným Tomášem GXXXXX, ve kterých specifikovány počty fotovoltaických panelů, které byly později ve škodním protokolu označeny za nesprávné, omylem dodané, pak rozsah fakturace prací souvisejících s výměnou fotovoltaických panelů by zdaleka neodpovídal jejich počtu, který vyplývá z výchozích revizních zpráv. Také tyto skutečnosti bude muset vzít nalézací soud v rámci hodnotícího procesu do úvahy a vypořádat se s nimi.
33. Vedle listinných důkazů existuje i větší počet výpovědi svědků, ze kterých se podává, že reálná situace, pokud se týká stadií výstavby FVE Petrovice v době vypracování výchozích revizních zpráv, podepsání protokolu o předání stavby 12.11.2010 a k datu udělení licence Energetickým regulačním úřadem, neodpovídá údajům, které byly v souvislosti s licenčním řízením předloženy Energetickému regulačnímu úřadu. Stejně jako v případě listinných důkazů, na které bylo poukázáno odvolacím soudem výše, se nalézací soud podrobně nevypořádal s výpověďmi svědků v souladu s principy zakotvenými v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř.
34. Svědek KXXXXX, zaměstnanec společnosti EXCON, a.s., ve svých výpovědích uvedl, že pracovníci výše jmenované firmy prováděli v FVE Petrovice montážní práce ještě v průběhu měsíce prosince roku 2010 a v lednu 2011. V této souvislosti poukázal svědek ve své výpovědi na problémy s dodávkami panelů. Pokud by byly dle vyjádření svědka fotovoltaické panely včas dodány, pracovníci firmy by vyvinuli potřebné úsilí k jejich montáži, aby tak firma mohla získat profit dle smlouvy uzavřené s FVE Petrovice. Svědek KXXXXXXX, pracovník společnosti E.ON, a.s., který prováděl dne 31.12.2010 kontrolu FVE Petrovice, uvedl, že v tento den nebyly v elektrárně ještě instalovány všechny elektrofotovoltaické panely, o neúplném osazení konstrukcí elektrofotovoltaickými panely se zmiňoval ve svých výpovědích i spolupracovník svědka KXXXXXXX, svědek Ing. MXXXXXX (č. l. 149-153). Kvůli neúplnému osazení konstrukcí elektrofotovoltaickými panely se telefonicky spojil se svým nadřízeným, který mu dal pokyn, aby nepodepsal příslušný protokol, ani ho neopatřil razítkem společnosti E.ON, a.s., ale pouze podepsal jím napsaný dodatek, že elektrofotovoltaické panely nejsou plně osazené. Je nutno připomenout, že tvrzení svědka Ing. MXXXXXXX koresponduje s obsahem protokolu o schválení výroby ze dne 31.12.2010, ve kterém je konstatováno, že fyzický stav fotovoltaické elektrárny nesouhlasí s revizní zprávou. Svědek BXXXXX (č. l. 84-90), pracovník společnosti EXCON, a.s., ve své výpovědi potvrdil, že práce v FVE Petrovice probíhaly až do ledna 2011, kdy byly práce definitivně ukončeny z důvodu nedostatku elektrofotovoltaických panelů, a to dne 7.1.2011. Jak dále uvedl ve své výpovědi, k tomuto dni mapoval stav montáže elektrofotovoltaických panelů a přitom zjistil, že bylo

namontováno k uvedenému datu celkem 8.292 fotovoltaických panelů, přitom fotovoltaických panelů o výkonu 230 W a elektrovoltaiických panelů o výkonu 203 W 4.172, přičemž celkový výkon instalovaných panelů měl činit 1.774 W. K obsahu protokolu o předání díla ze dne 12.11.2010 svědek uvedl, že jeho obsah v žádném případě neodpovídal skutečnému stavu věci, neboť dílo nebylo v době podepsání protokolu o předání díla ze strany společnosti EXCON, a.s., dokončeno. Svědek KXXXXXX (č. l. 208-209) uvedl ve své výpovědi, že jeho firma obdržela objednávku na zprovoznění střídačů v FVE Petrovice a jejich zprovoznění bylo realizováno v průběhu prosince 2010. Svědek Ing. BXXXXX potvrdil ve své výpovědi, že se účastnil kontroly objektu FVE v Petrovicích v souvislosti s vydáním rozhodnutí o povolení k předčasnému provozu elektrárny a v době provádění kontroly nebyla FVE dokončena, nebyly osázeny veškeré panely a jejich počet neodpovídal plánovanému výkonu 4,4 MW.

35. Svědek Ing. VXXXX (č. l. 4169-4177), bývalý pracovník ERÚ, pracující v odboru licencí od dubna 2010 uvedl, pokud se týká výchozích revizních zpráv, že tyto mají stěžejní význam pro rozhodnutí o udělení licence. Výchozí revizní zprávy mají osvědčovat provozuschopnost zařízení a aby ERÚ mohl vydat rozhodnutí o udělení licence, musí být doloženo, že příslušná fotovoltaická elektrárna je v rozsahu instalovaného výkonu provozuschopná. Pokud by nebyly dle vyjádření svědka v době vydání licence osazeny všechny panely, licence by nemohla být udělena na výkonu 3,3 MW, nejspíše by neměla být udělena vůbec. Pokud by byly elektrovoltaiické panely dle svědka instalovány i po datu udělení licence, v konkrétním případě po datu 3.12.2010, tak by byla zpochybněna výchozí revize a licence neměla být v žádném případě udělena. Aby k vydání licence došlo, musela by být fotovoltaická elektrárna dokončena v takovém rozsahu, na který byla příslušná licence vydána. Podle vyjádření svědka by ke znevěrohodnění licence došlo i v případě, že by byly panely pokládány po podpisu protokolu o předání díla. Pro vydání licence je totiž rozhodující faktický stav v době jejího vydání, nikoliv to, co je plánováno. Fotovoltaická elektrárna by tedy musela být dokončena v takovém rozsahu, který je uveden v žádosti o licenci. Obdobně vyznívají i výpovědi dalších pracovníků ERÚ, svědků PXXXXXX a Ing. KXXXXX. Svědek PXXXXX, ředitel odboru licence, uvedl, že doklady sloužící jako podklad pro vydání rozhodnutí o udělení licence předkládané žadatelem, by měly osvědčovat faktický stav ke dni svého vydání a zákonné předpoklady pro její udělení měly být splněny ke dni vydání rozhodnutí o udělení licence. Jinými slovy výchozí revize, protokoly o předání díla měly odpovídat faktickému stavu v době jejich vydání. Svědek Ing. KXXXXX (č. l. 193-195) ve své výpovědi upozornil na skutečnost, že pro vydání rozhodnutí o udělení licence jsou nejdůležitější písemné podklady, které dokládají majetkový stav ve vztahu k FVE, dále revizní zpráva, schválení rozhodnutí o předčasném užívání stavby a další podmínkou mělo být provedení prvního paralelního připojení ze strany distributora. Pokud by dle svědka nebyla osazena v době podání žádosti o vydání licence větší část konstrukcí elektrovoltaiickými panely, mohl žadatel v průběhu řízení požádat o snížení výkonu a licence by se vydala na takto snížený výkon. Svědek PXXXXX, který měl původně vypracovat výchozí revizní zprávy, které se týkaly FVE v Petrovicích, poukázal ve své výpovědi na to, že výchozí revize má potvrdit, že zařízení je schopno provozu a tuto výchozí revizi je možno provést pouze tehdy, když jsou namontovány všechny elektrovoltaiické panely. Aby mohlo být zařízení revidováno, musí být kompletní a schopné bezpečného provozu, z uvedených důvodů proto pro FVE v Petrovicích žádnou revizní zprávu nevypracoval, protože v jejím případě nebyly tyto podmínky splněny. Svědek MXXXXX pak ve své výpovědi potvrdil problémy s dodávkami elektrovoltaiických panelů, neboť se opakovaně stávalo, že nebyly k dispozici žádné elektrovoltaiické panely a vzhledem k uvedeným problémům bylo nutno pokračovat v jejich instalaci i v průběhu prosince roku 2010 a ani v tomto měsíci nebyly všechny panely osazeny. Při hodnocení důkazů bude nutno, aby nalézací soud vzal do úvahy shodu výpovědi výše citovaných svědků se závěry, které učinil Nejvyšší správní soud ve

- svých rozhodnutích, sp. zn. 9 AS 145/2016, 9 AS 256/2015, 9 AS 19/2015 a 7 AS 114/2015.
36. Pokud se týká části II. FVE v Petrovicích (blok č. IV.), byla žádost o vydání rozhodnutí o předčasném užívání stavby podána u Stavebního úřadu v Borovanech dne 6.12.2010 (č. l. 573). Podané žádosti předcházelo podepsání protokolu o předání díla, podepsaného obžalovaným Danielem Exnerem a obžalovaným Markem Klimešem dne 6.12.2010. V protokolu se mj. uvádí, že byly předány konstrukce instalovaného výkonu 1,1 MW, kompletní rozvody MN technologie, střídače, rozvaděče k bloku 4. a předávané zařízení je schopno bezpečného provozu s tím, že celkový instalovaný výkon instalovaných fotovoltaických panelů v FVE Petrovice činí 4,4 MW (č. l. 576). Stejně vyznívá i obsah finančního předpokladu, vydaného na základě § 8 Vyhlášky 426/2005 Sb., který byl podepsán dne 20.12.2010. V uvedeném dokladu je činen odkaz na protokol o provedené kontrole části II. FVE v Petrovicích, která byla provedena 17.12.2010, na jejímž závěru bylo konstatováno, že předávané dílo umožňuje bezpečný provoz (č. l. 2023).
37. V této souvislosti bude nutno, aby nalézací soud v novém řízení po vrácení věci konfrontoval obsah výše zmiňovaných písemných dokladů s výpovědí svědka RNDr. LXXXX (č. l. 1125-1128), ve které uvedl, že panely potřebné pro dosažení celkového výkonu 4,4 MW, uváděného v protokolu o předání díla, tedy elektrovoltaiické panely, které měly být namontovány v bloku II. FVE v Petrovicích, nebyly vůbec dodány. Stejně tak bude nutno obsah protokolu o předání díla ze dne 6.12.2010 konfrontovat s emailem ze dne 23.9.2011, který zaslal obžalovaný Marek Klimeš společnosti EXCON, a.s., ve kterém poukazuje na tu skutečnost, že část konstrukcí v bloku II. FVE v Petrovicích nebyly a stále nejsou dokončeny (č. l. 957). Dále bude nutno se vypořádat s výpovědí svědka Ing. PXXXXX (č. l. 4277-4294), který odmítl vypracovat výchozí revizní zprávu FVE v Petrovicích pro nedokončenost stavby, který uvedl, že, i když vypracoval dokument, který nazval jako „Čestné prohlášení“, který se týká části II., tedy bloku IV. FVE v Petrovicích, vypracoval, aniž by si tuto část fotovoltaické elektrárny prohlédl. Když posléze blok IV. navštívil, zjistil, že nic z toho, co je uvedeno v jím vypracovaném dokumentu, nazvaném „Čestné prohlášení“, nebylo realizováno. Rovněž z výpovědi svědka FXXXXX (společnost PF Elektro, s.r.o.) se podává, že na bloku IV., na rozdíl od bloků I. až III., žádné zapojování elektrovoltaiických panelů neprováděl. Svědek Ing. BXXXXX ke stavu bloku IV. ve své výpovědi uvedl, že se jeho stavba nezdařila kvůli problémům s dodávkami elektrovoltaiických panelů a na tomto bloku žádné elektrovoltaiické panely osazeny nebyly. S uvedenými důkazy pak bude nutno konfrontovat, kromě předávacího protokolu ze dne 6.12.2010 a rozhodnutím o předčasném užívání stavby, rovněž i žádost o změnu licence ze dne 28.12.2010, která byla podána ze strany FVE v Petrovicích, ve které se jako důvod podání žádosti uvádí dokončení IV. bloku elektrárny a dosažení jejího celkového výkonu ve výši 4,4 MW.
38. Po vrácení věci k došetření bude tedy na soudu prvního stupně, aby se důsledně vypořádal s obsahy všech listinných důkazů a svědeckých výpovědí, na které bylo odvolacím soudem poukázáno výše, a také s argumentací odvolání státního zástupce. Tyto důkazy pak bude nutno hodnotit důsledně v souladu s principy zakotvenými v ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Tzn. že soud I. stupně se bude muset vypořádat nejen s obsahy těchto jednotlivých důkazů, ale jednotlivé důkazy pak hodnotit v kontextu s dalšími provedenými důkazy. Rovněž tak bude nutno doplnit dokazování v intencích závazných pokynů odvolacího soudu tak, aby byl zjištěn správně skutkový stav ke dni vypracování výchozích revizních zpráv, podepsání předávacích protokolů ze dne 12.11.2010 a 6.12.2010, vydání rozhodnutí k prodloužení užívání stavby ze dne 15.11.2010, č. j. MeÚ/SÚ/2554/2010/HL, a povolení k předčasnému užívání pro stavbu fotovoltaické elektrárny část II., obsahující blok trafostanice č. 4, ze dne 17.12.2010. Takový postup je nezbytně nutný proto, aby mohlo být spolehlivě posouzeno,

zda-li podklady předané ERÚ v souvislosti s rozhodnutím o vydání licence obsahovaly pravdivé údaje odpovídající reálné situaci. Teprve na základě takto ustáleného skutkového stavu bude možno objektivně posoudit případnou trestní odpovědnost obžalovaných. Odvolací soud dále dodává, že v případě uznání viny hraje významnou roli pro posouzení právní kvalifikace otázka stanovení výše škody, která měly být jednáním obžalovaných způsobena. Dle názoru odvolacího soudu je při stanovení výše škody nutno vycházet z výše rozdílu mezi sazbami za solární energii, vyplácenými do konce roku 2010, a sazbami, které měly být vypláceny od 1.1.2011. Podle názoru odvolacího soudu tato koncepce správně odráží povahu věci, kdy v daném případě sice mohly být fotovoltaické elektrárny v podstatné míře dokončeny, avšak došlo k podvodnému jednání vůči ERÚ za účelem včasného vydání licence, zachovávající vyšší výkupní ceny solární energie. V daném případě by se nejednalo o úmysl vylákat maximální možný příjem, jak tomu bývá např. u defakto neexistujících fotovoltaických elektráren, nýbrž by se mohlo jednat o úmysl získat výhodu ve výši cenového rozdílu mezi roky 2010 a 2011. Jedná se zároveň o vyjádření presumpce, že fotovoltaické elektrárny by licenci získaly, avšak teprve po 1.1.2011 za zcela jiných podmínek odkupu solární energie. V této souvislosti je možno poukázat na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 19.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 968/2016.

39. Vzhledem k uvedeným skutečnostem proto bylo nutno rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Olomouc 29. listopadu 2018

JUDr. Jaroslav Zbožínek v. r.
předseda senátu

JUDr. Miloslav Stankuš v. r.
zpracoval